

Bygningsrester kunde anvendes 30—40,000 Kr. Nu er der som sagt mærkværdigt nok i samme Aar fundet Borgrester i Kalundborg fra samme Tid. Da disse bleve fundne, var der nogle gode Mænd i Kalundborg, som traadte til, de tilvejebragte hurtigt og resolut de Tusinder, der vare nødvendige for at erhverve den Grund, hvor Bygningsresterne vare fundne, og derved tilvejebragte de Muligheden for, at det hele kunde bevares. Nu, efter at Muligheden er tilvejebragt, melder sig Opgaven at bevare disse Rester. Dertil vil naturligvis ikke kræves saa dyre Foranstaltninger som paa Slotsholmen, hvor der ikke alene skal sørges for Overdækning af Bygningsresterne, men ogsaa for Ovenbelysning og for et fuldstændigt Rum nedenunder Overdækningen, saaledes at Bygningsresterne blive tilgængelige, og der bliver Lys dernede. Saa kostbare Foranstaltninger ere ikke nødvendige i Kalundborg, men Pengemidler maa der til, og disse Pengemidler maa nødvendigvis udredes af Statskassen. Jeg antager, at de rette paagældende — hvilke det er, ved jeg ikke i Øjeblikket, men jeg formoder, det bliver Nationalmusæet — ville henvende sig til den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet angaaende Midler af Staten til dette Formaal, og jeg haaber da, at der maa komme Forslag herom ved 2den Behandling, og at en saadan Bevilling maatte finde Tingets Tilslutning.

Denne Sag er knyttet lokalt til Kalundborg, men det er ingenlunde en lokal Interesse, det her drejer sig om, det er en Landsinteresse. Jeg sagde før, at det var nogle Mænd fra Kalundborg, der traadte til. Denne Sag maa nemlig ikke forveksles med en anden i Bladene næsten mere omtalt Sag, nemlig Købet af og Bevarelsen af Lindegaarden. Der er det en god Mand fra København, der er traadt til. Det er en Foranstaltning for at skærme den berømmelige Esbern Snares Kirke, den Kirke, som Julius Lange kalder et enestaaende Bygningsværk i Danmark, mod at blive skjult bag høje private Bygninger, hvilket denne gode Mand vil gøre derved, at han erhverver Lindegaarden, og han bevarer saa tillige, hvad der er bevaringsværdigt i denne samme Bygning. Det er, som sagt, en Mand i København, der ofrer hertil, men de første grundlæggende Ofre for at bevare Esbern Snares Borgværker ere gjorte af Mænd i Kalundborg.

Medens dette er en Landsinteresse, er der en lille lokal Interesse paa § 26, som jeg vil lægge en anbefaling ind for. Det

er Asnæs Fyr, som findes opført paa § 26 I. 12. med 2,600 Kr. Storebæltfiskerne fra Kalundborg Fjord ere vanskeligt stillede i mørkt og usigtbart Vejr, idet de grumme let udsættes for at forfejle Asnæs Pynt og risikere Grundstødning og at miste Fartøj, Redskaber og Fangst. Et Fiskerfyr er derfor af stor Nødvendighed for dem. Jeg tillod mig allerede i Fjor at anbefale denne Sag, og jeg er glad ved, at der nu er et Forslag om at bevilge Penge dertil. Fyret skal virke i Fisketiden fra den 15. August til 1. November, og jeg haaber, at denne Bevilling maa kunne gøre Regning paa Tingets Tilslutning.

I Forbindelse hermed skal jeg sluttelig tage Ordet for en anden lokal Interesse, beslægtet med den, vi nys hørte omtale af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange). Den angaar Toggangen fra Kalundborg til København. Det sidste Tog fra Kalundborg til København afgaar Kl. 5,53, og det er saavel for denne Endestation som for den talrige Befolkning, der bor mellem Kalundborg og København, en virkelig Ulempe, at der ikke findes et senere Tog. Om Søn- og Helligdage gaar der et Tog om Aftenen Kl. 8,25 fra Kalundborg; det standser ved alle Stationerne og kommer sent paa Aftenen til København. Det vilde være et stort Gode for betydelige Dele af Nordvestsjælland og for en stor Del af Midtsjælland, om dette Søn- og Helligdagstog ogsaa kunde blive et Hverdagstog, saa at der hver Dag gik et Tog ved det Lag 8,25 fra Kalundborg til København. Jeg henstiller dette til den højtærede Minister for offentlige Arbejder.

Konseilspræsidenten (*J.C. Christensen*):

Det ærede Medlem, der nu satte sig (Krabbe), bebrejdede mig, at jeg ikke straks, da Rigsdagen traadte sammen eller i Motiverne til Finansloven havde givet Oplysning om, hvornaar Forsvarskommissionen vilde afgive sin Betænkning. Denne Bebrejdelse kan jeg ikke tage imod, og jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan fremkomme med en saadan Bebrejdelse. Det ærede Medlem ved jo, at Forsvarskommissionen i enhver Henseende er suveræn med Hensyn til Afgivelse af Betænkning. Det ærede Medlem ved, at Forsvarskommissionen er nedsat i Henhold til Lov, og det ærede Medlem ved, at Konseilspræsidenten og Forsvarsministeren aldeles ikke have nogen Indflydelse paa, hvornaar dens Betænkning kan og vil blive afgiven. Jeg haaber oprigtigt, at den snart